1 Μαΐου 2026

Άγιος Ακάκιος Νεομάρτυς (1η Μαϊου 1816)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές

Ο Άγιος Ακάκιος καταγόταν από το Νεοχώριο, κοντά στη Θεσσαλονίκη , και ονομαζόταν Αθανάσιος. Οι γονείς του, λόγω της φτώχειας, έφυγαν από το χωριό τους μαζί με τον Αθανάσιο και τα δύο μικρότερα αδέλφια του και πήγαν και εγκαταστάθηκαν στις Σέρρες . Έβαλαν τον Αθανάσιο, εννέα ετών τότε, σ' ένα βυρσοδεψείο για να μάθει την τέχνη του βυρσοδέψη. Ο τεχνίτης που τον ανέλαβε νόμιζε πως θα του μάθει την τέχνη με το να τον ραβδίζει συνεχώς.

Μη υποφέροντας ο μικρός Αθανάσιος την κακομεταχείριση , έφυγε από το βυρσοδεψείο κι έκλαιγε στη γωνιά του δρόμου, την ημέρα μάλιστα της Μ. Παρασκευής. Τον είδαν δύο γυναίκες μουσουλμάνες , οι οποίες τον λυπήθηκαν και τον πήραν στο σπίτι τους. Αφού τον περιποιήθηκαν και τον παρηγόρησαν , τον ρώτησαν αν θέλει να γίνει μουσουλμάνος και εκείνος δέχτηκε. Αμέσως οι δύο γυναίκες ενήργησαν τα δέοντα και το ίδιο βράδυ περιετμήθη. Τον υιοθέτησε μάλιστα ο μπέης που διοικούσε την περιοχή. Έμεινε εννέα χρόνια στο σπίτι του μπέη. Τί συνέβη όμως. Τον ερωτεύθηκε η γυναίκα του μπέη και επειδή εκείνος δεν δέχτηκε τις προτάσεις της τον συκοφάντησε στον άνδρα της πως δήθεν της επετέθη με ανήθικους σκοπούς . Ο μπέης τότε τον έδιωξε από το σπίτι. Επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη , όπου στο μεταξύ είχαν μετακομίσει οι δικοί του, οι οποίοι ως τότε αγνοούσαν τα πάντα για τον γιο τους.

Αφού έμεινε λίγες μέρες κοντά τους ,του λέει η μητέρα του :«Παιδί μου, είναι επικίνδυνο και για σένα και για εμάς να μένεις εδώ μαζί μας. Άκουσε λοιπόν τη συμβουλή μου. Να φύγεις και να πας στο Άγιο Όρος με την ευχή μου, να εξομολογηθείς και να κάνεις ό,τι σου ειπούν οι πνευματικοί πατέρες. Να ξέρεις όμως ότι όπως αρνήθηκες τον Χριστό έτσι πρέπει και να Τον ομολογήσεις και να μαρτυρήσεις γι' Αυτόν.

Πράγματι ο Αθανάσιος , ακούγοντας τη συμβουλή της μητέρας του, έφυγε για το Άγιον Όρος. Αρχικά πήγε στη Μονή Χιλιανδαρίου. Οι πατέρες τον έστειλαν σε κάποιον έμπειρο πνευματικό , όπου εξομολογήθηκε , χρίσθηκε με άγιο μύρο και επέστρεψε στο Χιλιανδάρι.

Κατόπιν βρέθηκε στη Μονή Ιβήρων, όπου άκουσε για τους οσιομάρτυρες Ευθύμιο και Ιγνάτιο, οι οποίοι είχαν ασκηθεί και προετοιμασθεί για το μαρτύριο στη σκήτη του Τιμίου Προδρόμου πάνω από τη Μονή Ιβήρων , και άναψε μέσα του ο πόθος να τους μιμηθεί.

Πράγματι πήγε στη σκήτη και συνάντησε τον πνευματικό Νικηφόρο, στον οποίο εξομολογήθηκε και αποκάλυψε την επιθυμία του για ομολογία και μαρτύριο. Ο πνευματικός τού εξέθεσε τις δυσκολίες, τους κόπους και τους αγώνες και

προσπαθούσε να τον αποτρέψει. Βλέποντας όμως τη σταθερότητα και τον πόθο του τον δέχτηκε στην καλύβη του και τον παρέδωσε στον γέροντα Ακάκιο να τον καθοδηγεί στην ασκητική ζωή. Αγνιζόταν λοιπόν νύχτα και ημέρα με νηστεία, αγρυπνία και προσευχή. Εξαιτίας όμως πειρασμικών λογισμών έφυγε κρυφά από την καλύβη αλά πάλι , μετά από περιπλάνηση σε διάφορες Μονές, επέστρεψε μετανιωμένος στην σκήτη του Τιμίου Προδρόμου. Εκεί, παρά τις αντιρρήσεις αρχικά του Πνευματικού , έγινε και πάλι δεκτός και υποτάχθηκε στο γέροντα Ακάκιο , για να συνεχίσει τον αγώνα του. Τώρα αγωνιζόταν με περισσότερη νηστεία , γονυκλισίες, μετάνοιες, αμέτρητα κομποσχοίνια. Ύστερα δε από μεγάλη του επιθυμία εκάρη μοναχός με το όνομα Ακάκιος.

Όταν οι πατέρες αντελήφθησαν την πνευματική του πρόοδο, την αδιάλειπτη προσευχή, τα δάκρυα, την ταπείνωσή του , την άσβεστη φλόγα του για ομολογία και μαρτύριο, τον άφησαν να φύγει, με τη συνοδεία ενός μοναχού, του Γρηγορίου, για να του συμπαρασταθεί στον αγώνα του.

Πήγαν στην ΚΠολη, όπου αφού κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων, ντυμένος με τούρκικη ενδυμασία πήγε να παρουσιαστεί στον Βεζύρη. Στον αξιωματούχο του Βεζύρη που τον δέχτηκε ομολόγησε πως εξαπατήθηκε και έγινε μουσουλμάνος αλλά κατάλαβε πως το Ισλάμ είναι μια ψευτιά και επέστρεψε στη χριστιανική πίστη και ,για να του το δείξει και πρακτικά ,έβγαλε το σαρίκι που φορούσε , το πέταξε κάτω, το πάτησε και το έφτυσε. Εκείνος τότε , αφού τον ξυλοκόπησε, τον έκλεισε στη φυλακή σιδηροδέσμιο , με τα πόδια του σφιγμένα στο τιμωρητικό ξύλο.

Τη νύχτα πήγαν στο κελί της φυλακής πολλοί μουσουλμάνοι ανώτατοι αξιωματούχοι και προσπαθούσαν με κολακείες, δώρα και υποσχέσεις να τον κάνουν να επιστρέψει και πάλι στο Ισλάμ. Βλέποντας το αμετάθετο της γνώμης του άρχισαν τις απειλές και τα βασανιστήρια. Ο μάρτυς τα δεχόταν και τα υπέμενε όλα με πολλή γενναιότητα και χαρά αδιαλείπτως προσευχόμενος.

Την άλλη μέρα τον παρουσίασαν στον Βεζύρη , όπου για δεύτερη φορά ομολόγησε τον Χριστό Θεό αληθινό και το σφάλμα του εξισλαμισμού του.

Οπότε ο Βεζύρης τον καταδίκασε στον δι’ αποκεφαλισμού θάνατο, ο οποίος θα εξετελείτο την επομένη ημέρα.

Όλα αυτά τα πληροφορήθηκε ο συνοδίτης του Γρηγόριος και φρόντισε να του στείλει την θεία κοινωνία με κάποιο ευλαβή χριστιανό μέσα σε ειδικό αρτοφόριο.

Την επομένη ημέρα πλήθος Αγαρηνών έφεραν δεμένο τον μάρτυρα βρίζοντάς τον και φτύνοντάς τον στον τόπο της εκτέλεσης, στην Δακτυλόπορτα ή τουρκικά Παρμάκ Καπί , όπου με γενναιότητα υπέμεινε τον δι’ αποκεφαλισμού θάνατο. Το

λείψανό του, αφού έμεινε τρεις μέρες στον τόπο της εκτέλεσης , αγοράστηκε , ύστερα από παράκληση του μοναχού Γρηγορίου, από την συντεχνία των Παντοπωλών του Γαλατά και μεταφέρθηκε από τον ανωτέρω μοναχό και ενταφιάσθηκε στην καλύβη του Αγίου Νικολάου της σκήτης του Τιμίου Προδρόμου, όπου είχε ασκηθεί και προετοιμασθεί για το μαρτύριο.

Παναγιώτης Κουής

Θεολόγος